

PARASHAT MIKETZ (AT THE END)

B'reshit (Genesis) 41:1-44:17 | Melakhim Alef (1st Kings) 3:15-4:1 | Tehillah (Psalm) 40 | Luka (Luke) 4:16-31;
Ma'asei HaShlikhim (Acts [of] The Apostles) 7:37-50

TORAH | HAFTARAH | תולדות | מלכות

TORAH

B'reshit Chapter 41

1 And it came to pass **at the end** of two full years, that Paroh dreamed: and, behold, he stood by the river. 2 And, behold, there came up out of the river seven cows, well-favored and fat-fleshed; and they fed in the reed-grass. 3 And, behold, seven other cows came up after them out of the river, ill favored and lean-fleshed; and stood by the other cows upon the brink of the river. 4 And the ill-favored and lean-fleshed cows did eat up the seven well-favored and fat cows. So Paroh awoke. 5 And he slept and dreamed a second time: and, behold, seven heads of grain came up upon one stalk, rank and good. 6 And, behold, seven heads of grain, thin and blasted with the east wind, sprung up after them. 7 And the thin heads of grain swallowed up the seven rank and full heads of grain. And Paroh awoke, and, behold, it was a dream. 8 And it came to pass in the morning that his spirit was troubled; and he sent and called for all the magicians of Mitzrayim, and all the wise men thereof; and Paroh told them his dream; but there was none that could interpret them unto Paroh. 9 Then spoke the chief butler unto Paroh,

בראשית פרק מא

א ויהי מקץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה חֵלֶם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיָּאָר.
ב וְהִנֵּה מִן הַיָּאָר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֵאָה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וְתִרְעִינָה בְּאָחוּ.
ג וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיָּאָר רָעוֹת מְרֵאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֹדְנָה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל שֵׁפֶת הַיָּאָר.
ד וְתֹאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֵאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יִפְתַּח הַמְרֵאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה.
ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטֹבוֹת.
ו וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים דַּקּוֹת וְשִׂדּוּפֹת קָדִים צְמַחוֹת אַחֲרֵיהֶן.
ז וְתֹבֵלְעֶנָּה הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חֵלֹם.
ח וַיְהִי בַבֶּקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֵת כָּל חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֵת כָּל חֲכָמֵיהֶם וַיְסַפֵּר פְּרָעָה לָהֶם אֵת חֵלְמוֹ וַאֲזַן פּוֹתֵר אוֹתָם לְפָרְעָה.
ט וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֵת פְּרָעָה לֵאמֹר אֵת

saying, "I make mention of my faults this day: 10 Paroh was wroth with his servants, and put me in the ward of the house of the captain of the guard, me and the chief baker. 11 And we dreamed a dream in one night, I and he; we dreamed each man according to the interpretation of his dream. 12 And there was with us there a young man, an Ivri, servant to the captain of the guard; and we told him, and he interpreted to us our dreams; to each man according to his dream he did interpret. 13 And it came to pass, as he interpreted to us, so it was: I was restored unto my office, and he was hanged." 14 Then Paroh sent and called Yosef, and they brought him hastily out of the dungeon. And he shaved himself, and changed his raiment, and came in unto Paroh. 15 And Paroh said unto Yosef, "I have dreamed a dream, and there is none that can interpret it; and I have heard say of you, that when you hear a dream you can interpret it." 16 And Yosef answered Paroh, saying, "It is not in me; Elohim will give Paroh an answer of shalom." 17 And Paroh spoke unto Yosef, "In my dream, behold, I stood upon the brink of the river. 18 And, behold, there came up out of the river seven cows, fat-fleshed and well-favored; and they fed in the reed-grass. 19 And, behold, seven other cows came up after them, poor and very ill-favored and lean-fleshed, such as I never saw in all the land of Mizrayim for badness. 20 And the lean and ill-favored cows did eat up the first seven fat cows. 21 And when they had eaten them up, it could not be known that they had eaten them; but they were still ill-favored as at the beginning. So I awoke. 22 And I saw in my dream, and, behold, seven heads of grain came up upon one stalk, full and good. 23 And, behold, seven heads of grain, withered, thin, and blasted with the east wind, sprung up after them. 24 And the thin heads of grain swallowed up the seven good heads of grain. And I told it unto the magicians; but there was none that could declare it to me." 25 And Yosef said unto Paroh, "The dream of Paroh is one; what Elohim is about to do He has declared unto Paroh. 26 The seven good cows are seven years; and the seven good heads of grain are seven years: the dream is one. 27 And the seven lean and ill-favored cows that came up after them are seven years, and also the seven empty heads of grain blasted with the east wind; they shall be seven

חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם.
י פְּרָעָה קִצֵּף עַל עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שַׂר הָאֲפִים.
יֵא וַנְּחַלְמָה חִלּוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חִלְמוֹ חִלְמָנוּ.
יב וְשֵׁם אֶתְנֵנוּ נַעַר עִבְרִי עֹבֵד לְשַׂר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר לוֹ וַיִּפְתֹּר לָנוּ אֶת חִלְמֵתֵינוּ אִישׁ כְּחִלְמוֹ פִּתָּר.
יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ בֶן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי וְאֵתוֹ תָּלָה.
יד וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחְלֹף שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל פְּרָעָה.
טו וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף חִלּוֹם חִלְמָתִי וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי שָׂמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חִלּוֹם לְפִתָּר אֵתוֹ.
טז וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרָעָה.
יז וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף בְּחִלְמֵי הַנְּנִי עֹמֵד עַל שְׂפַת הַיָּאֵר.
יח וְהִנֵּה מִן הַיָּאֵר עֹלֹת שְׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאֹת בְּשָׂר וַיִּפְתַּ תֵּאֵר וַתִּרְעֵנָה בְּאָחוּ.
יט וְהִנֵּה שְׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֵר מְאֹד וְרַקוֹת בְּשָׂר לֹא רָאִיתִי כַּהֵנָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע.
כ וַתֵּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהִרְעוֹת אֶת שְׁבַע הַפָּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת.
כא וַתִּבְאֵנָה אֶל קִרְבְּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קִרְבְּנָהּ וּמְרֵאִיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה וְאִיקָץ.
כב וְאָרָא בְּחִלְמֵי וְהִנֵּה שְׁבַע שְׂבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד מְלֵאֵת וְטֹבוֹת.
כג וְהִנֵּה שְׁבַע שְׂבָלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׂדָפוֹת קֹדִים צְמַחוֹת אַחֲרֵיהֶם.
כד וַתִּבְלַעַן הַשְּׂבָלִים הַדַּקּוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטֹּבוֹת וְאָמַר אֶל הַחֲרָטְמִים וְאֵין מִגִּיד לִי.
כה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פְּרָעָה חִלּוֹם פְּרָעָה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפְרָעָה.
כו שְׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבוֹת שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטֹּבוֹת הַטֹּבוֹת שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חִלּוֹם אֶחָד הוּא.
כז וְשְׁבַע הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהִרְעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַרְקוֹת שְׂדָפוֹת הַקֹּדִים יִהְיוּ שְׁבַע שָׁנֵי רָעָב.
כח הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל פְּרָעָה אֲשֶׁר

years of famine. 28 That is the thing which I spoke unto Paroh: what Elohim is about to do He has shown unto Paroh. 29 Behold, there are coming seven years of great plenty throughout all the land of Mitzrayim. 30 And there shall arise after them seven years of famine; and all the plenty shall be forgotten in the land of Mitzrayim; and the famine shall consume the land; 31 and the plenty shall not be known in the land by reason of that famine which follows; for it shall be very grievous. 32 And for that the dream was doubled unto Paroh twice, it is because the thing is established by Elohim, and Elohim will shortly bring it to pass. 33 Now therefore let Paroh seek out a man discrete and wise, and set him over the land of Mitzrayim. 34 Let Paroh do this, and let him appoint overseers over the land, and take up the fifth part of the land of Mitzrayim in the seven years of plenty. 35 And let them gather all the food of these good years that come, and lay up grain under the hand of Paroh for food in the cities, and let them keep it. 36 And the food shall be for a store to the land against the seven years of famine, which shall be in the land of Mitzrayim; that the land perish not through the famine." 37 And the thing was good in the eyes of Paroh, and in the eyes of all his servants. 38 And Paroh said unto his servants: "Can we find such a one as this, a man in whom the spirit of Elohim is?" 39 And Paroh said unto Yosef, "Forasmuch as Elohim has shown you all this, there is none so discrete and wise as you. 40 You shall be over my house, and according unto your word shall all my people be ruled; only in the throne will I be greater than you." 41 And Paroh said unto Yosef, "See, I have set you over all the land of Mitzrayim." 42 And Paroh took off his signet ring from his hand, and put it upon Yosef's hand, and arrayed him in vestures of fine linen, and put a gold chain about his neck. 43 And he made him to ride in the second chariot which he had; and they cried before him, "Avrekh;" and he set him over all the land of Mitzrayim. 44 And Paroh said unto Yosef, "I am Paroh, and without you shall no man lift up his hand or his foot in all the land of Mitzrayim." 45 And Paroh called Yosef's name Zafenat Pane'akh; and he gave him as a wife Asenat the daughter of Potifera Kohen of On. And Yosef went out over the land of Mitzrayim.

הָאֱלֹהִים עָשָׂה הָרָאָה אֶת פְּרֹעָה.
כֵּט הִנֵּה שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת שְׁבַע גְּדוֹל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
ל וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל הַשְּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכֹלָה הָרָעַב אֶת הָאֶרֶץ.
לֹא וְלֹא יִוָּדַע הַשְּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הָרָעַב הַהוּא אַחֲרֵי כֵן כִּי כָבֵד הוּא מְאֹד.
לָב וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם אֶל פְּרֹעָה פְּעַמִּים כִּי נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ.
לג וְעַתָּה יֵרָא פְּרֹעָה אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיִתְהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
לד יַעֲשֶׂה פְּרֹעָה וַיִּפְקֵד וַיִּפְקֵד עַל הָאֶרֶץ וְחָמַשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשְּׁבַע.
לה וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל אֶכְלֵי הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ בָר תַּחַת יַד פְּרֹעָה אֶכְלֵי בְעָרִים וְשִׁמְרוּ.
לו וְהָיָה הָאֶכְלֵל לְפִקְדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת שָׁנֵי הָרָעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאֶרֶץ בְּרָעַב.
לז וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי פְּרֹעָה וּבְעֵינֵי כָל עַבְדָּיו.
לח וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ.
לט וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת אֵין נְבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ.
מ אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשְׁקֵךְ כָּל עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ.
מא וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
מב וַיֹּסֶר פְּרֹעָה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיַּשֵּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צַוְאָרוֹ.
מג וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אַבְרָךְ וַנִּתֵּן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
מד וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פְּרֹעָה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
מה וַיִּקְרָא פְּרֹעָה שֵׁם יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנֹחַ וַיִּתֵּן לוֹ אֶת אֲסֵנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֶּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
מו וַיֹּסֶף בֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לְפָנָי פְּרֹעָה מְלֹךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנָי פְּרֹעָה וַיַּעֲבֵר בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם.

46 And Yosef was thirty years old when he stood before Paroh king of Mitzrayim. And Yosef went out from the presence of Paroh, and went throughout all the land of Mitzrayim. 47 And in the seven years of plenty the earth brought forth in heaps. 48 And he gathered up all the food of the seven years which were in the land of Mitzrayim, and laid up the food in the cities; the food of the field, which was round about every city, he laid up in the same. 49 And Yosef laid up grain as the sand of the sea, very much, until they left off numbering; for it was without number. 50 And unto Yosef were born two sons before the year of famine came, whom Asenat the daughter of Potifera Kohen of On bore unto him. 51 And Yosef called the name of the firstborn Manasheh, "For Elohim has made me forget all my toil, and all my father's house." 52 And the name of the second called he Efrayim, "For Elohim has made me fruitful in the land of my affliction." 53 And the seven years of plenty that was in the land of Mitzrayim came to an end. 54 And the seven years of famine began to come, according as Yosef had said; and there was famine in all lands, but in all the land of Mitzrayim there was bread. 55 And when all the land of Mitzrayim was famished, the people cried to Paroh for bread. And Paroh said unto all Mitzrayim, "Go unto Yosef; what he says to you, do." 56 And the famine was over all the face of the earth; and Yosef opened all the storehouses, and sold unto Mitzrayim; and the famine was sore in the land of Mitzrayim. 57 And all countries came into Mitzrayim to Yosef to buy grain; because the famine was sore in all the earth.

B'reshit Chapter 42

1 Now Ya'akov saw that there was grain in Mitzrayim, and Ya'akov said unto his sons, "Why do you look one upon another?" 2 And he said, "Behold, I have heard that there is grain in Mitzrayim. Go down there, and buy for us from there, that we may live, and not die." 3 And Yosef's ten brothers went down to buy grain from Mitzrayim. 4 But Binyamin, Yosef's brother, Ya'akov sent not with his brethren; for he said, "Lest perhaps harm befalls him." 5 And the sons of Yisra'el came to buy among those that came; for the famine was in the

מז ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים.
 מח ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו
 בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
 אשר סביבתייה נתן בתוכה.
 מט ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי
 חדל לספר כי אין מספר.
 נ וליוסף ילד שני בנים בטום תבוא שנת הרעב
 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און.
 נא ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני
 אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי.
 נב ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים
 בארץ עניי.
 נג ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ
 מצרים.
 נד ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר
 יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים
 היה לחם.
 נה ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל
 פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל
 יוסף אשר יאמר לכם תעשו.
 נו ונוו הרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף
 את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
 בארץ מצרים.
 נז וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי
 חזק הרעב בכל הארץ.

בראשית פרק מב

א וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
 לבניו למה תתראו.
 ב ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו
 שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות.
 ג וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים.
 ד ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו
 כי אמר פן יקראנו אסון.
 ה ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
 הרעב בארץ כנען.
 ו ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשבר

land of Kena'an. 6 And Yosef was the governor over the land; he it was that sold to all the people of the land. And Yosef's brethren came, and bowed down to him with their faces to the earth. 7 And Yosef saw his brethren, and he knew them, but made himself strange unto them, and spoke roughly with them; and he said unto them, "From where do you come?" And they said, "From the land of Kena'an, to buy food." 8 And Yosef knew his brethren, but they knew him not. 9 And Yosef remembered the dreams which he dreamed of them, and said unto them, "You are spies; to see the nakedness of the land are you come." 10 And they said unto him: "Nay, my Adon, but to buy food are your servants come. 11 We are all one man's sons; we are upright men, your servants are no spies." 12 And he said unto them, "Nay, but to see the nakedness of the land are you come." 13 And they said, "We your servants are twelve brothers, the sons of one man in the land of Kena'an; and, behold, the youngest is this day with our father, and one is not." 14 And Yosef said unto them, "It is what I spoke unto you, saying you are spies. 15 Hereby you shall be proved, as Paroh lives, you shall not go forth from here, except your youngest brother comes here. 16 Send one of you, and let him fetch your brother, and you shall be bound, that your words may be proved, whether there is truth in you; or else, as Paroh lives, surely you are spies." 17 And he put them all together into confinement three days. 18 And Yosef said unto them the third day, "This do, and live; for I fear Elohim: 19 if you are upright men, let one of your brethren be bound in your prison-house; but go, carry grain for the famine of your houses; 20 and bring your youngest brother unto me; so shall your words be verified, and you shall not die." And they did so. 21 And they said one to another, "We are truly guilty concerning our brother, in that we saw the distress of his soul, when he besought us, and we would not hear; therefore is this distress come upon us." 22 And Re'uven answered them, saying, "Did I not speak unto you, saying, 'Do not sin against the child;' and you would not hear. Therefore also, behold, his blood is required." 23 And they knew not that Yosef understood them; for the interpreter was between them. 24 And he turned himself about from them, and wept; and he returned to them, and spoke to them, and

לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּבְאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה.
ז וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת אָחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאָרֶץ כְּנַעַן לְשֹׁבֵר אֶכֶל.
ח וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אָחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ.
ט וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם.
י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר אֶכֶל. יֵא כְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים.
יב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִי עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת.
יג וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עַבְדֶּיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ.
יד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם.
טו בְּזֹאת תִּבְחַנְנוּ חֵי פְרַעֲה אִם תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אַחֲיֵכֶם הִקְטַן הִנֵּה.
טז שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת אַחֲיֵכֶם וְאַתֶּם הֲאִסְרוּ וַיִּבְחַנְנוּ דְבַרְיֵכֶם הַאֲמַת אַתְּכֶם וְאִם לֹא חֵי פְרַעֲה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם.
יז וַיֹּאסֶף אֲתָם אֶל מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
יח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא.
יט אִם כְּנִים אַתֶּם אַחֲיֵכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמֶרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שָׂבֵר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם.
כ וְאַתֶּם אַחֲיֵכֶם הִקְטַן תִּבִּיאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְבַרְיֵכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן.
כא וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחָיו אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת.
כב וַיַּעַן רְאוּבֵן אֲתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֵל תַּחֲטְאוּ בַיָּלֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ.
כג וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּינֵתֶם.
כד וַיִּסַּב מִעֲלֵיהֶם וַיִּבְדֹּךְ וַיֵּשֶׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת שְׁמֵעוֹן וַיֵּאָסֵר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם.
כה וַיִּצֹו יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וְלֶהֱשִׁיב כַּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל שְׁקוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֶדֶה לְדַרְדָּךְ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם כֵּן.

took Shimon from among them, and bound him before their eyes. 25 Then Yosef commanded to fill their vessels with grain, and to restore every man's money into his sack, and to give them provision for the way; and thus was it done unto them. 26 And they laded their donkeys with their grain, and departed from there. 27 And as one of them opened his sack to give his donkey provision in the lodging-place, he saw his money; and, behold, it was in the mouth of his sack. 28 And he said unto his brethren, "My money is restored; and, lo, it is even in my sack." And their heart failed them, and they turned trembling one to another, saying, "What is this that Elohim has done unto us?" 29 And they came unto Ya'akov their father unto the land of Kena'an, and told him all that had befallen them, saying, 30 "The man, the Adon of the land, spoke roughly with us, and took us for spies of the country. 31 And we said unto him, 'We are upright men; we are no spies. 32 We are twelve brothers, sons of our father; one is not, and the youngest is this day with our father in the land of Kena'an.' 33 And the man, the Adon of the land, said unto us, 'Hereby shall I know that you are upright men: leave one of your brethren with me, and take grain for the famine of your houses, and go your way. 34 And bring your youngest brother unto me; then shall I know that you are no spies, but that you are upright men; so will I deliver you your brother, and you shall traffic in the land.'" 35 And it came to pass as they emptied their sacks, that, behold, every man's bundle of money was in his sack; and when they and their father saw their bundles of money, they were afraid. 36 And Ya'akov their father said unto them, "Me have you bereaved of my children: Yosef is not, and Shimon is not, and you will take Binyamin away; upon me are all these things come." 37 And Re'uven spoke unto his father, saying, "You shall slay my two sons, if I bring him not to you; deliver him into my hand, and I will bring him back to you." 38 And he said, "My son shall not go down with you; for his brother is dead, and he only is left; if harm befalls him by the way in which you go, then will you bring down my gray hairs with sorrow to the grave."

כּו וַיִּשְׂאוּ אֶת שְׂבָרָם עַל חֲמֻרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם.
כּז וַיִּפְתַּח הָאָחֵד אֶת שְׁקוֹ לְתֵת מִסְּפוּא לְחַמְרוֹ
בְּמִלּוֹן וַיֵּרָא אֶת כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אִמְתַּחְתּוֹ.
כח וַיֹּאמֶר אֶל אָחִיו הַיּוֹשֵׁב בְּסִפֵּי וְגַם הִנֵּה
בְּאִמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לְבָם וַיַּחְרְדוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
לֵאמֹר מָה זֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ.
כט וַיָּבֹאוּ אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּדּוּ לוֹ
אֵת כָּל הַקֹּרֶת אֲתֶם לֵאמֹר.
ל דָּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ
כְּמִרְגָּלִים אֶת הָאָרֶץ.
לא וַנֹּאמֶר אֲלֵינוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מִרְגָּלִים.
לב שָׁנִים עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאָחֵד
אֵינָנו וְהַקֶּטָן הַיּוֹם אֶת אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן.
לג וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֲדַע
כִּי כְנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם הָאָחֵד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאֵת
רַעְבּוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וְלָכוּ.
לד וְהִבִּיאוּ אֶת אֲחִיכֶם הַקֶּטָן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי לֹא
מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם אֲתֶן לָכֶם
וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ.
לה וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר
כֶּסֶפוֹ בְּשָׁקוֹ וַיֵּרְאוּ אֶת צָרוּרֹת כֶּסֶפֵיהֶם הִמָּה
וְאֲבִיהֶם וַיֵּירְאוּ.
לו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שְׂכַלְתֶּם יוֹסֵף
אֵינָנו וְשִׁמְעוֹן אֵינָנו וְאֵת בְּנֵימִן תִּקְחוּ עָלַי הִיוּ
כְּלָנָה.
לז וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בְנֵי
תָמִית אִם לֹא אֲבִיאָנוּ אֵלֶיךָ תִּנָּה אֹתוֹ עַל יָדִי
וְאֲנִי אֲשִׁיבָנוּ אֵלֶיךָ.
לח וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד בְּנֵי עִמְקֶם כִּי אָחִיו מֵת וְהוּא
לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אֶסּוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ
וְהוֹרְדְתֶם אֶת שִׁיבְתִי בְּיָגוֹן שְׂאוּלָה.

B'reshit Chapter 43

1 And the famine was sore in the land. 2 And it came to pass, when they had eaten up the grain which they had brought out of Mitzrayim, that their father said unto them, "Go again, buy us a little food." 3 And Yehudah spoke unto him, saying, "The man did earnestly forewarn us, saying, 'You shall not see my face, except your brother is with you.' 4 If you will send our brother with us, we will go down and buy you food; 5 but if you will not send him, we will not go down, for the man said unto us, 'You shall not see my face, except your brother is with you.'" 6 And Yisra'el said, "Why did you deal so ill with me, as to tell the man whether you had yet a brother?" 7 And they said, "The man asked straitly concerning ourselves, and concerning our kindred, saying, 'Is your father yet alive? Have You another brother?' And we told him according to the tenor of these words; could we in any wise know that he would say, 'Bring your brother down?'" 8 And Yehudah said unto Yisra'el his father, "Send the lad with me, and we will arise and go, that we may live, and not die, both we, and you, and also our little ones. 9 I will be surety for him; of my hand shall you require him; if I bring him not unto you, and set him before you, then let me bear the blame forever. 10 For except we had lingered, surely we had now returned a second time." 11 And their father Yisra'el said unto them, "If it is so now, do this: take of the choice fruits of the land in your vessels, and carry down the man a present, a little balm, and a little honey, spices and ladanum, nuts, and almonds; 12 and take double money in your hand; and the money that was returned in the mouth of your sacks carry back in your hand; perhaps it was an oversight; 13 take also your brother, and arise, go again unto the man; 14 and El Shadai give you mercy before the man, that he may release unto you your other brother and Binyamin. And as for me, if I am bereaved of my children, I am bereaved."

15 And the men took that present, and they took double money in their hand, and Binyamin; and rose up, and went down to Mitzrayim, and stood before Yosef. 16 And when Yosef saw Binyamin with them, he said to the steward of his house, "Bring the men into

בראשית פרק מג

א וְהָרֶעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ.
ב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לְאָכֵל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שׁוּבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מִעֵט אֶכֶל.
ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הֶעֱד הֶעֱד בְּנוֹ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תֵרָאוּ פָנַי בְּלִתי אַחִיכֶם אִתְּכֶם.
ד אִם יֵשֶׁד מְשַׁלַּח אֶת אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל.
ה וְאִם אֵינְךָ מְשַׁלַּח לֹא נֵרַד כִּי הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא תֵרָאוּ פָנַי בְּלִתי אַחִיכֶם אִתְּכֶם.
ו וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אָח.
ז וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאֵל הָאִישׁ לָנוּ וְלִמּוֹלְדֹתֵנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אַבְיכֶם חַי ה' הִישׁ לָכֶם אָח וְנִגְדָה לוֹ עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיְדוּעַ גִּדַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת אַחִיכֶם.
ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֵל יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַם אַתָּה גַם טַפְנוּ.
ט אָנֹכִי אֶעֱרְבֶנּוּ מִיָּדִי תִבְקֹשְׁנוּ אִם לֹא הֵבִיאתִיו אֵלַיךְ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחִטַּאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים.
י כִּי לֹלֵא הַתַּמְהָמָהֵנוּ כִּי עָתָה שָׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים.
יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ מִזֹּמַרְת הָאֶרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מִעֵט צָרִי וּמִעֵט דָּבַשׁ נִכְאֹת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׂקָדִים.
יב וְכֹסֶף מִשְׁנֵה קַחוּ בְיַדְכֶם וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי אִמְתַּחַתִּיכֶם תְּשִׁיבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֵה הוּא.
יג וְאֶת אַחִיכֶם קַחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ.
יד וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לְפָנַי הָאִישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת אַחִיכֶם אַחַר וְאֶת בְּנֵימִן וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי.
טו וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה כֶּסֶף לְקַחוּ בְיָדָם וְאֶת בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לְפָנַי יוֹסֵף.
טז וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימִן וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה וְטַבַּח טַבַּח וְהֵכֵן כִּי אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצַהָרִים.
יז וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף.
יח וַיֵּרָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ

the house, and kill the beasts, and prepare the meat; for the men shall dine with me at noon." 17 And the man did as Yosef bade; and the man brought the men into Yosef's house. 18 And the men were afraid, because they were brought into Yosef's house; and they said, "Because of the money that was returned in our sacks at the first time are we brought in, that he may seek occasion against us, and fall upon us, and take us for servants, and our donkeys." 19 And they came near to the steward of Yosef's house, and they spoke unto him at the door of the house, 20 and said, "Oh my Adon, we came indeed down at the first time to buy food. 21 And it came to pass, when we came to the lodging-place, that we opened our sacks, and, behold, every man's money was in the mouth of his sack, our money in full weight; and we have brought it back in our hand. 22 And other money have we brought down in our hand to buy food. We know not who put our money in our sacks." 23 And he said, "Shalom to you, fear not; your Elohim, and the Elohim of your father, has given you treasure in your sacks; I had your money." And he brought Shimon out unto them. 24 And the man brought the men into Yosef's house, and gave them water, and they washed their feet; and he gave their donkeys provision. 25 And they made ready the present against Yosef's coming at noon; for they heard that they should eat bread there. 26 And when Yosef came home, they brought him the present which was in their hand into the house, and bowed down to him to the earth. 27 And he asked them of their welfare, and said, "Is your father well, the old man of whom you spoke? Is he yet alive?" 28 And they said, "Your servant our father is well, he is yet alive." And they bowed the head, and made obeisance. 29 And he lifted up his eyes, and saw Binyamin his brother, his mother's son, and said, "Is this your youngest brother of whom you spoke unto me?" And he said, "Elohim be gracious unto you, my son." 30 And Yosef made haste, for his heart yearned toward his brother and he sought where to weep; and he entered into his chamber, and wept there. 31 And he washed his face, and came out; and he refrained himself, and said, "Set on bread." 32 And they set on for him by himself, and for them by themselves, and for the Mitzrim that did eat with him, by themselves; because

עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב בְּאִמְתַּחַתֵּינוּ בַתְּחִלָּה אָנְחוּנוּ מוֹבָאִים לְהַתְגַּלֵּל עָלֵינוּ וּלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לְעִבָדִים וְאֵת חֲמֵרֵינוּ. יֵט וַיִּגְשׁוּ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בַּיִת יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת. כ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי יָרֵד יָרְדֵנוּ בַתְּחִלָּה לְשִׁבֵר אֶכֶל. כֹּא וַיְהִי כִּי בָאנוּ אֶל הַמְּלוֹן וַנִּפְתַּח אֶת אִמְתַּחַתֵּינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף אִישׁ בְּפִי אִמְתַּחַתוֹ כִּסְפָנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנִּשֵׁב אֹתוֹ בְּיַדְנוּ. כב וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדָנוּ בְּיַדְנוּ לְשִׁבֵר אֶכֶל לֹא יִדְעֵנוּ מִי שֵׁם כִּסְפָנוּ בְּאִמְתַּחַתֵּינוּ. כג וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֵהִי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאִמְתַּחַתֵּיכֶם כִּסְפָכֶם בָּא אֵלָי וַיֹּצֵא אֶלֵהֶם אֶת שְׂמֵעוֹן. כד וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן מִמֵּם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לְחֲמֵרֵיהֶם. כה וַיְכִינּוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי שֵׁם יֹאכְלוּ לָחֶם. כו וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר בְּיָדָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ אַרְצָה. כז וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשֵׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשֵׁלוֹם אֲבִיכֶם הִזְקַן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם הַעוֹדְנוּ חִי. כח וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבֵינוּ עוֹדְנוּ חִי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחוּ (וַיִּשְׁתַּחֲוּ). כט וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ וַיֹּאמֶר הִזֶּה אָחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם אֵלָי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחַנְדֵּךְ בְּנִי. ל וַיַּמְהַר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ לְבָכוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה וַיִּבְדֵּךְ שָׂמָה. לא וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיִּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָחֶם. לב וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדוֹ וְלָהֶם לְבָדָם וְלַמְצָרִים הָאֹכְלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמְצָרִים לֶאֱכֹל אֶת הָעֵבְרִים לָחֶם כִּי תוֹעֵבָה הוּא לַמְצָרִים. לג וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבָּכָר כַּבְּכָרְתּוֹ וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֲרָתּוֹ וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. לד וַיִּשָּׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֶלֵהֶם וַתִּרְבַּ מִשָּׂאת בְּנֵימִין מִמִּשָּׂאת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ.

the Mitzrim might not eat bread with the Ivrim; for that is an abomination unto the Mitzrim. 33 And they sat before him, the firstborn according to his birthright, and the youngest according to his youth; and the men marveled one with another. 34 And portions were taken unto them from before him; but Binyamin's portion was five times so much as any of theirs. And they drank, and were merry with him.

B'reshit Chapter 44

1 And he commanded the steward of his house, saying, "Fill the men's sacks with food, as much as they can carry, and put every man's money in his sack's mouth. 2 And put my goblet, the silver goblet, in the sack's mouth of the youngest, and his grain money." And he did according to the word that Yosef had spoken. 3 As soon as the morning was light, the men were sent away, they and their donkeys. 4 And when they were gone out of the city, and were not yet far off, Yosef said unto his steward, "Up, follow after the men; and when you overtake them, say unto them, 'Why have you rewarded evil for good? 5 Is not this it in which my Adon drinks, and whereby he indeed divines? You have done evil in so doing.'" 6 And he overtook them, and he spoke unto them these words. 7 And they said unto him, "Why does my Adon speak such words as these? Far be it from your servants that they should do such a thing. 8 Behold, the money, which we found in our sacks' mouths, we brought back unto you out of the land of Kena'an; how then should we steal out of your Adon's house silver or gold? 9 With whoever of your servants it is found, let him die, and we also will be my Adon's servants." 10 And he said, "Now also let it be according unto your words: he with whom it is found shall be my servant; and you shall be blameless." 11 Then they hastened, and took down every man his sack to the ground, and opened every man his sack. 12 And he searched, beginning at the eldest, and leaving off at the youngest; and the goblet was found in Binyamin's sack. 13 And they rent their clothes, and laded every man his donkey, and returned to the city. 14 And Yehudah and his brethren came to Yosef's

בראשית פרק מד

א וַיִּצַו אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר מְלֵא אֶת אֲמֹתַחַת הָאָנָשִׁים אֶכֶל כְּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַחַתוֹ.
 ב וְאֵת גְּבִיעֵי גְבִיעֵי הַכֶּסֶף תְּשִׂים בְּפִי אֲמֹתַחַת הַקֶּטָן וְאֵת כֶּסֶף שְׂבָרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְבָר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר.
 ג הַבֶּקֶר אֹר וְהָאָנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם.
 ד הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיֹּסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרַי הָאָנָשִׁים וְהַשְׁגַּתְם וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שָׁלַמְתֶּם רָעָה תַחַת טוֹבָה.
 ה הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נֹחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעַתְם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם.
 ו וַיִּשְׁגֹם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
 ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה.
 ח הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאָנוּ בְּפִי אֲמֹתַחַתֵּינוּ הֵשִׁיבָנוּ אֵלֶיךָ מֵאָרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב.
 ט אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וְמֵת וְגַם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים.
 י וַיֹּאמֶר גַּם עַתָּה כַּדְּבָרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים.
 יא וַיִּמָּהְרוּ וַיֹּזְרְדוּ אִישׁ אֶת אֲמֹתַחַתוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמֹתַחַתוֹ.
 יב וַיַּחְפֹּשׂ בְּגֹדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמֹתַחַת בְּנִימִן.
 יג וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֹתָם וַיַּעֲמִסוּ אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה.
 יד וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאַחֵיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְדָנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אֶרְצָה.

house, and he was yet there; and they fell before him on the ground. 15 And Yosef said unto them, "What deed is this that you have done? Know you not that such a man as I will indeed divine?" 16 And Yehudah said, "What shall we say unto my Adon? What shall we speak, or how shall we clear ourselves? Elohim has found out the iniquity of your servants; behold, we are my Adon's servants, both we, and he also in whose hand the cup is found." 17 And he said, "Far be it from me that I should do so; the man in whose hand the goblet is found, he shall be my servant; but as for you, get you up in shalom unto your father."

טו ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני.
טז ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו.
יז ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם.

HAFTARAH

Melakhim Alef Chapter 3

15 And Shlomo awoke, and, behold, it was a dream; and he came to Yerushalayim, and stood before the Aron HaBrit , יהוה , and offered up Olot, and offered Sh'lamim, and made a feast to all his servants.

16 Then came there two women that were harlots, unto HaMelekh, and stood before him. 17 And the one woman said, "Oh, my Adon, I and this woman dwell in one house; and I was delivered of a child with her in the house. 18 And it came to pass the third day after I was delivered, that this woman was delivered also; and we were together; there was no stranger with us in the house, save we two in the house. 19 And this woman's child died in the night; because she laid upon it. 20 And she arose at midnight, and took my son from beside me, while your handmaid slept, and laid it in her bosom, and laid her dead child in my bosom. 21 And when I rose in the morning to nurse my child, behold, it was dead; but when I had looked well at it in the morning, behold, it was not my son, whom I did bear." 22 And the other woman said, "No; but the living is my son, and the dead is your son." And this one said, "No; but the dead is your son, and the living is my son." Thus they spoke before HaMelekh. 23 Then said HaMelekh, "The one says, 'This is my son that lives, and your son is the dead'; and the other says, 'No, but your son is the dead, and my son is the living'."

24 And HaMelekh said, "Fetch me a sword." And they

מלכים א פרק ג

טו ויקץ שלמה והנה חלום; ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו.
טז אז תבאנה שתי נשים זנות אל המלך; ותעמדנה לפניו.
יז ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד; ואלד עמה בבית.
יח ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת; ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית.
יט וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו.
כ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשפיהו בחיקה; ואת בנה המת השפיהו בחיקי.
כא ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת; ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ללדתי.
כב ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובגד המת וזאת אמרת לא כי בגד המת ובני החי; ותדברנה לפני המלך.
כג ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובגד המת; וזאת אמרת לא כי בגד המת ובני החי.
כד ויאמר המלך קחו לי חרב; ויבאו החרב לפני המלך.
כה ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים;

brought a sword before HaMelekh. 25 And HaMelekh said, "Divide the living child in two, and give half to the one, and half to the other." 26 Then spoke the woman, whose the living child was, unto HaMelekh, for her heart yearned upon her son, and she said, "Oh, my Adon, give her the living child, and in no wise slay it." But the other said, "It shall be neither mine nor yours; divide it." 27 Then HaMelekh answered and said, "Give her the living child, and in no wise slay it: she is the mother thereof." 28 And all Yisra'el heard of the judgment which HaMelekh had judged; and they feared HaMelekh; for they saw that the wisdom of Elohim was in him, to do justice.

וַתָּנוּ אֶת הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת הַחֲצִי לְאַחַת.
כּו וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בָּנָה הָחִי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי
נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי תָּנוּ לָהּ
אֶת הַיָּלֹוד הָחִי וְהַמָּת אֶל תִּמְיתֶהוּ; וְזֹאת אִמְרַת
גַּם לִי גַם לָךְ לֹא יִהְיֶה גְזֵרוֹ.
כז וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תָּנוּ לָהּ אֶת הַיָּלֹוד הָחִי
וְהַמָּת לֹא תִמְיתֶהוּ: הִיא אִמּוֹ.
כח וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט
הַמֶּלֶךְ וַיִּירָאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ: כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת
אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט.

Melakhim Alef Chapter 4

1 And Melekh Shlomo was king over all Yisra'el.

מְלָכִים א פרק ד

א וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

תּוֹעֲצוֹת

Tehillim Chapter 40

1 For the Leader. A Mizmor of David.

2 I waited patiently for יהוה; and He inclined unto me, and heard my cry.

3 He brought me up also out of the tumultuous pit, out of the miry clay; and He set my feet upon a Rock, He established my goings.

4 And He has put a new song in my mouth, even praise unto our Elohim; many shall see, and fear, and shall trust in יהוה .

5 Happy is the man that has made יהוה his trust, and has not turned unto the arrogant, nor unto such as fall away treacherously.

6 Many things have You done, O יהוה my Elohim, even Your wonderful works, and Your thoughts toward us; there is none to be compared unto You! If I would declare and speak of them, they are more than can be told.

7 Zevakh and Minkhah You have no delight in; ["A Body have you prepared for me" (from the Aramaic Targums)] my ears have You opened; Olah and Khata'ah have You not required.

8 Then said I, "Lo, I am come! In the scroll, a Sefer is

תְּהִלִּים פֶּרֶק מ

א לְמִנְצַח לְדָוִד מִזְמוֹר.

ב קוֹה קוִיִּתִּי יְהוָה; וַיִּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי.

ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיּוֹן; וַיִּקָּם עַל סֹלַע
רְגְלִי; כּוֹנֵן אֲשֶׁרִי.

ד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה וּלְאֱלֹהֵינוּ: יִרְאוּ
רַבִּים וַיִּירָאוּ; וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה.

ה אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ; וְלֹא פָנָה
אֶל רְהָבִים וְשָׁטִי כְזָב.

ו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
וּמְחֻשְׁבֹּתֶיךָ אֵלֵינוּ: אֵינִן עֶרֶךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה
וְאֲדַבְּרָה; עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר.

ז זָבַח וּמִנְחָה לֹא חָפְצָתָ אֲזֻנִים כְּרִית לִי; עוֹלָה
וּחֻטָּאָה לֹא שְׁאַלְתָּ.

ח אַז אִמְרַתִּי הִנֵּה בָאֵתִי: בְּמַגְלַת סֵפֶר כְּתוּב
עָלַי.

ט לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפְצָתִי; וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ
מְעִי.

י בְּשִׁרְתִּי צָדֵק בְּקֹהֶל רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא:
יְהוָה אַתָּה תִּידַע.

יא צִדְקַתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנַתְךָ
וַתִּשׁוּעַתְךָ אִמְרַתִּי; לֹא כַחַדְתִּי חֲסִדְךָ וְאִמְרַתְךָ

written concerning me;

9 I delight to do Your will, O my Elohim; yes, Your Torah is in my inmost parts."

10 I have declared righteousness in the great congregation, lo, I did not refrain my lips; O יהוה , You know.

11 I have not hidden Your tzedaka within my heart; I have declared Your faithfulness and Your Salvation; I have not concealed Your compassion and Your truth from the great congregation.

12 You, O יהוה , will not withhold Your mercies from me; let Your compassion and Your truth continually preserve me.

13 For innumerable evils have encompassed me, my iniquities have overtaken me, so that I am not able to look up; they are more than the hairs of my head, and my heart has failed me.

14 Be pleased, O יהוה , to deliver me; O יהוה , make haste to help me.

15 Let them be ashamed and abashed together that seek after my soul to sweep it away; let them be turned backward and brought to confusion that delight in my hurt.

16 Let them be appalled by reason of their shame that say unto me, "Aha, aha."

17 Let all those that seek You rejoice and be glad in You; let such as love Your Salvation say continually, " יהוה be magnified."

18 But, as for me, that am poor and needy, Adonai will account it unto me; You are my help and my deliverer; O my Elohim, tarry not.

לְקַהֵל רַב.

יב אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי; חֲסִדֶּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי.

יג כִּי אֶפְפוּ עָלַי רַעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַשִּׁיגוּנֵי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יִכְלֹתִי לְרֹאוֹת; עֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי וְלִבִּי עֲזָבוּנִי.

יד רָצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי; יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה.

טו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי לְסִפּוֹתֶיךָ; וַיִּסַּג אַחֲזֹר וַיִּכְלַם חֲפָצֵי רַעְתִּי.

טז יִשְׁמוּ עַל עֵקֶב בְּשִׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֲאֵח הָאֵח.

יז יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל מִבְּקִשֵׁיךָ: יֹאמְרוּ תִּמְיֵד יִגְדַּל יְהוָה אֱהַבֵּי תְשׁוּעָתֶךָ.

יח וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אֲדֹנָי יִחְשָׁב לִי: עֲזָרְתִּי וּמִפְּלֹטֵי אַתָּה; אֱלֹהֵי אֵל תִּתְחַחֵר.

מִשְׁנֵה אֲחָדָשׁ זֶרַח

Luka Chapter 4

16 And He came to Natzrat, where he had been brought up; and He entered the Beit K'neset on Yom HaShabbat, as was His custom, and stood up to read.

17 And the book of Yesha-Yahu HaNavi was given to Him. And Yeshua opened the book and found the place where it is written, 18 "The Ru'akh of יהוה is upon me; because of this He has anointed me to declare good news to the poor; and He has sent me to heal the brokenhearted, and to proclaim release to the

לוקא פרק ד

טז וּבָא לְנָצְרַת, אֲשֶׁר גִּדַּל שָׁם, וּכְפִי שָׁנְהַג נְכַנְס לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְקָם לְקֹרֵא.

יז וַיִּתֵּן לוֹ סֵפֶר יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא; וּפָתַח יִשׁוּעַ אֶת הַסֵּפֶר וּמָצָא אֶת הַמָּקוֹם שֶׁכָּתוּב בוֹ:

יח רוּחַ יְהוָה עָלַי, יַעַן מָשַׁחֲנִי לְבַשֵּׁר לְעֲנִיִּים וּשְׁלַחֲנִי לְרַפָּא לְנִשְׁבָּרֵי לֵב,

יט לְהַכְרִיז לְשִׁבוּיִים דְּרוּר, וְלַעֲזָרִים רֹאוֹת; לְשַׁלַּח רְצוּצִים בְּמַחֲלָה, וְלַהַכְרִיז שְׁנַת רְצוֹן לַיהוָה .

captives and sight to the blind; to strengthen with forgiveness those who are oppressed, 19 and to declare year of the favor of יהוה. ” And 20 He rolled up the scroll and gave it to the attendant, and went and sat down. And the eyes of all who were in the Beit K’neset were fixed on Him. 21 And He began to say to them, “Today, this scripture is fulfilled in your ears.” 22 And all testified about Him, and were amazed by the words of grace which came out of His mouth. And they said, “Is not this man the son of Yosef?” 23 Yeshua said to them, “You might probably tell me this mashal, ‘Physician, heal yourself; and all that we heard you did in K’far Nakhum, do also here in your own city.’” 24 Then He said, “Truly I say to you, no navi is acceptable in his own city. 25 For truly I say to you, there were many widows in Yisra’el in the days of Eli-Yahu HaNavi when Heaven was closed for three years and six months and there was a great famine throughout the land; 26 yet Eli-Yahu was not sent to one of them, but to Zarefat of Tzaidan, to a widow. 27 And there were many lepers in Yisra’el in the days of Elisha HaNavi, and yet not one of them was cleansed except Na’aman the Arami.” 28 When those who were in the Beit K’neset heard these things, they were all filled with anger. 29 And they rose up and took Him outside the city, and brought Him to the edge of the mountain on which their city was built, that they might throw Him down from a cliff. 30 But He passed through the midst of them and went away. 31 And He went down to K’far Nakhum, a city of the Galil, and He taught them on each Shabbat.

כ וגלל את הספר, ונתנו לשמש והלך וישב. וכל אשר בבית הכנסת עיניהם מבטות בו. כא והחל לומר להם: היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם. כב והעידו לו בלם והתפלאו על דברי החסד שיצאו מפיו, ואמרו: האין זה בן יוסף? כג אמר להם ישוע: אולי תאמרו לי את המשל הזה, רופא, רפא את עצמך; וכל אשר שמענו פי עשית בכפר נחום, עשה גם פה בעירך. כד והוא אמר: אמן אומר אני לכם, שאין נביא מתקבל בעירו; כה כי אמת אומר אני לכם, אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו הנביא, כאשר נעצרו השמים שלוש שנים וששה חדשים והיה רעב גדול בכל הארץ; כו ואף לאחת מהן לא נשלח אליהו, אלא לצרפת שבצידון, אל אשה אלמנה. כז ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא, ואחד מהם לא טהר מלבד נעמן הארמי. כח וכאשר שמעו זאת הללו אשר בבית הכנסת, נתמלאו חמה בלם. כט וקמו והוציאוהו אל מחוץ לעיר, והביאוהו עד גב ההר אשר עירם היתה בנויה עליו, כדי להשליכו מן הצוק. ל אבל הוא עבר ביניהם והלך לו. לא וירד לכפר נחום עיר הגליל, ולמד אותם בשבתות.

Ma’asei HaShlikhim Chapter 7

37 This is the Moshe who said to B’nei Yisra’el, ' יהוה your Elohim will raise up for you a Navi like me from among your brethren; give heed to Him.' 38 It was he who was in the congregation in the wilderness with the Malakh who spoke to him and to our fathers in Har Sinai. He is the one who received the living words to give to us. 39 Yet our fathers would not listen to him, but they left him, and in their hearts turned towards Mitzrayim. 40 They said to Aharon, ‘Make us gods to go before us, for this very Moshe who brought us out of the land of Mitzrayim, we do not know what has

מעשי השליחים פרק ז

לז זהו משה אשר אמר לבני ישראל, נביא יקים לכם יהוה אלהים מקרב אחיכם כמוני; אליו תשמעון. לח הוא שהיה בקהל, במדבר, עם המלאך אשר דבר עמו ועם אבותינו בהר סיני; והוא שקבל דברי חיים לתת לנו. לט ולא רצו להשמע לו אבותינו, אלא עזבוהו ובלבבם פנו למצרים, מ באמרם לאהרן, עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה אשר הוציאנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו.

become of him.' 41 And they made a calf for themselves in those days and offered sacrifices to idols, and were pleased with the work of their hands."

42 "Then Elohim turned and gave them up that they might worship the host of heaven, as it is written in the book of the Nevi'im, 'O B'nei Yisra'el, why have you offered me slain creatures or sacrifices during the period of forty years in the wilderness? 43 Indeed you have borne the tabernacle of Malkom and the star of the god Refan; and you have made images to worship them; therefore I will remove you beyond Bavel.' 44 Behold the Mishkan HaEdut of our fathers was in the wilderness just as יהוה , who spoke to Moshe, had commanded him to make it after the pattern which he had shown him. 45 And this very Mishkan, our fathers, together with Yehoshua, brought into the land which Elohim took away from the peoples whom He drove out before them and gave it to them for an inheritance, and it was handed down until the days of David, 46 who found favor before Elohim and asked that he might find a dwelling place for the Elohim of Ya'akov. 47 But Shlomo built Elohim a house. 48 Yet Elyon did not dwell in temples made with hands, for as HaNavi had said, 49 'Heaven is my throne, and the earth is the footstool under my feet. What kind of house will you build me, says יהוה , or where is the place of my rest? 50 Behold, has not my hand made all these things?"

Edit

מא ועשו להם עגל בימים ההם, וזבחו זבחים
לאילים, ונהגו ממעשה ידיהם.

מב ופנה אלהים ומסר אותם לעבד את צבאות
השמים, ככתוב בספר הנביאים: האם ארבעים
שנה במדבר קרבן או זבח הגשתם לי, בני
ישראל?

מג אלא נשאתם את משכן מלכום ואת כוכב
האל רפן, דמיות שעשיתם להשתחוות להן.
אגלה אתכם הלאה מבבל.

מד הנה משכן העדות של אבותינו היה במדבר,
כפי שצוה המדבר אל משה לעשותו לפי הדמות
שהראה לו.

מה ואת המשכן הזה, אבותינו עם יהושע הכניס
הכניסוהו לארץ שנתן להם אלהים לנחלה מן
הגוים אשר גרש מפניהם; ונמסר עד ימי דוד,
מו שמצא חן בעיני אלהים ובקש למצא משכן
לאלהי יעקב.

מז אבל שלמה בנה לו בית.

מח והעליון איננו שוכן במעשה ידים, כפי
שאמר הנביא:

מט השמים כסאי והארץ הדום תחת רגלי. איזה
בית תבנו לי, נאם יהוה? או איזה מקום
מנוחתי?

נ הלא ידי עשתה את כל אלה?